

תפוח אדמה לוהט.

מספרים שבמהלך מלחמת ששת הימים התקיים דיון בממשלה האם לכבוש את העיר העתיקה, מי שהיה אז שר הביטחון ביטא את תחושתו בצורה חריפה כשאמר: "מי צריך את כל הוותיקן הזה" והתכוון בלעג לקדושה ולרגישות הרבה

שיש לעיר העתיקה, שהיו קצת מיותרות עבור הציפיות מהמדינה של אותם ימים למקלט בטוח ובית לאומי. בסופו של דבר הנקודה היהודית ניצחה. ירושלים שוחררה והבשורה התקבלה בפרץ אדיר של שמחה והתרגשות. אפילו אותו שר הכריז: "חזרנו אל הקדושים שבמקומותינו ואין בכוונתנו להיפרד מהם".

האמת היא שגם היום, לפעמים העיסוק בירושלים ובפרט בהר הבית נראה כהסתבכות מיותרת בסיפור נפיץ ומעורר מלחמות. האם לא עדיף לשמור מרחק מתפוח האדמה הלוהט הזה? הרגישות הרבה של ירושלים קשורה לעוצמות הרוחניות של העיר וההר. ירושלים היא עיר תובענית, עיר שמחוללת שינוי ומהפכה הן במסגרת האישית והן במסגרת החברתית. קדושתה של ירושלים מתבטאת בכך שהיא תובעת מבני האדם מאמץ מיוחד, עבודה אישית, ושינוי עצמי. כדי להפוך את העולם לטוב יותר, לעולם של שלום והשראה רוחנית.

השם **ירושלים** - או כפי שנכתב בתנ"ך ירושלם - הוא הרכבה של שתי מילים, **יראה-שלם**, כלומר יראה ושלמות, או שלמות היראה. שם זה מלמד שירושלים היא הפסגה של עבודת היראה - שמשמעותה להרגיש את מציאותו של אלוקים.

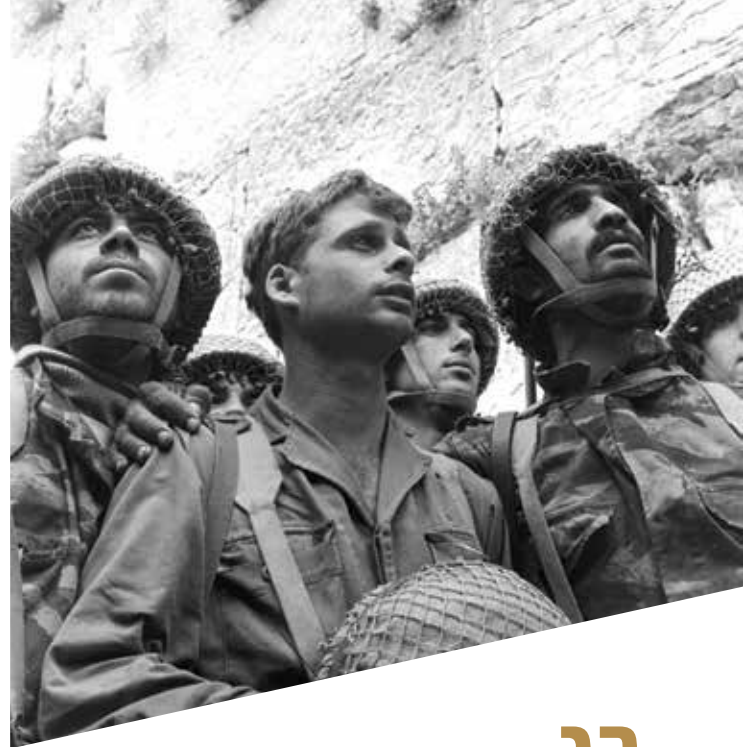
אם נוכל לחוש את נוכחותו של הבורא בכל צעד של חיינו, החיים שלנו ישתנו פלאים. כמו אדם שנכנס לפתע לארמון של מלך, או סתם פוגש באישיות חשובה ומיוחדת, שפתאום נעשה הרבה יותר מודע למעשיו, והתנהגותו נעשית רצינית ואחראית הרבה יותר. חיי קדושה הינם מלאים מתח חיובי ודורשים מאמץ ואומץ רב. אבל, הם פותחים בפנינו עולמות נסתרים, חיים שבהם עיסוקינו היום-יומיים משתלבים עם התקווה לשלום ושלמות, וכל פעולה שלנו היא מפגש עם בורא העולם.

אנחנו רוצים להשתנות, מחכים בכל יום שהעולם ישתנה, יהפוך ליותר טוב ויותר אמיתי. בשביל זה אנחנו צריכים את ירושלים וצריכים את בית המקדש. דווקא בגלל הרגישות.

ירושלים באיו שחרור ירושלים

כ"ח
באיור
יום
שחרור
ירושלים

הר הבית - לידינו.

יתפזר ויאבד. ללא הכלים המתאימים, לא יכולנו לשמר את הרגע ההיסטורי, ומהר מאד ברחנו אל השגרתנו והמוכר. במרכז הר הבית היכן שהיה קודש הקודשים עומדת "אבן השתייה" (הנמצאת מתחת למבנה "כיפת הסלע" של היום), מה מקור השם המוזר? האבן נקראת כך, מכיוון שממנה הושתת העולם, כלומר שהיא היסוד ואבן הפינה של כל העולם. כאשר במאי מתכנן הצגה, יש לו רעיון מרכזי שאותו הוא רוצה להמחיש. כדי להעביר את המסר שהוא הנקודה הפנימית, הוא מתכנן תסריט שלם שכולו בעצם רק תפאורה חיצונית לרעיון העיקרי. כך כאשר ברא אלוקים את העולם, המטרה הייתה עבור השראת השכינה שתהיה בבית המקדש. בכל חתונה יהודית נהוג לשבור כוס ולומר "אעלה את ירושלים על ראש שמחתי", הרעיון שמאחורי המנהג הוא שבכל צעד בחיינו הפרטיים, והלאומיים, אנחנו שמים בראש את התחנה הסופית – ירושלים והמקדש. השם "אבן השתייה" מלמד אותנו שגם כאשר חזון בית המקדש עדין רחוק, הוא צריך ללוות אותנו על כל צעד ושעל, מדינה יהודית היא מדינה שצועדת לקראת המקדש. אמנם, כאשר יורדים לפרקטיקה, יתכן וישנם שלבים מקדימים לפני שניגש למלאכת הבנייה בפועל, -דרושה מהפכה רוחנית ואחדות לאומית לקראת המימוש. אבל אם לא נחרות על דגלנו כבר עכשיו את השאיפה להשראת השכינה, נחמיץ חלילה גם את ההזדמנות הבאה.

קריאת ההתרגשות "הר הבית בידינו", שפרצה כאשר לראשונה מאז החורבן עמדו רגלי חיילים יהודיים במקום הקדוש ביותר בעולם הרטיטה לבבות יהודים בכל רחבי העולם. לא לחינם הייתה ההתרגשות כל כך גדולה, אלפי שנים בכל מקום בעולם עומדים יהודים ומתפללים כשפניהם לכיוון המקום הזה. בו עמדו בית המקדש הראשון והשני, ושם יבנה בעזרת ה' בקרוב בית המקדש השלישי. ההמשך, לצערנו ידוע – משום מה החליטה ממשלת ישראל למסור את השליטה על המקום הקדוש ביותר לידי הוואקף המוסלמי, ובהמשך לשלטונות ירדן. מאז, עברו הרבה שנים, ולמרבה הפלא הפך הר הבית – המקום שכל יהודי בעולם מתפלל לעברו למקום היחיד שבו אוסרים על יהודים להתפלל. כיצד יתכן שלאחר אלפי שנים שבהם התפללו אבותינו "ותחזינה עינינו בשוּבך לציון" כשעיניהם נשואות אל המקום הקדוש, דווקא כאשר התקווה הייתה בהישג יד, החמצנו את ההזדמנות ולאחר שחרור מקום המקדש חזרנו להתרפק על הכותל המערבי, שהוא בעצם רק הקיר החיצוני של הר הבית? צעדים גדולים דורשים הכנה ממושכת. כאשר מופיע אור גדול ופתאומי, אם לא יהיו בידינו כלים מתאימים להכיל אותו, הוא

אלפי דורות חלמתי עלייך.

המקום הבטוח בעולם.

בתקופת ההמתנה שקדמה למלחמת ששת הימים, שררה בארץ חרדה גדולה. המדינה הצעירה הייתה מוקפת בכל הכיוונים בצבאות סדירים שאיימו לחסלה. התחושה הכללית הייתה של סכנה גדולה, חלק מהתחזיות דיברו על עשרות אלפי הרוגים במלחמה הצפויה. אף לכל אורך התקופה

הכריז הרבי מלובביץ' שארץ ישראל היא המקום הבטוח בעולם ושהמלחמה תסתיים בנסים ונפלאות. באותם הימים הכריז הרבי על "מבצע תפילין" וקרא לחסידי חב"ד לצאת אל הרחובות ולזכות יהודים במצוות התפילין שיש לה סגולה מיוחדת להטיל פחד על אויבי ישראל ולהביא לניצחון במלחמה.

שבייה בחלומה.

שלשה שבועות לפני המלחמה, כשאיש עוד לא העלה בדמינו שבעוד שלשה שבועות נשחרר את המקומות הקדושים. נשא הרב צבי יהודה קוק דברים נרגשים ובהם זעק "איפה חברון שלנו? איפה שכם שלנו? האם אנחנו שוכחים את זה?!". באותו הזמן ממש פרץ לפתע השיר "ירושלים של זהב" שמלותיו הושמעו בכל מקום. בבת אחת, התלקחה מחדש הציפייה ללב הארץ שכאילו נשכח במשך תשע עשרה שנים.

השכם להורגו.

המלחמה נפתחה כשחיל האוויר של ישראל הפתיע את צבאות האויב והשמיד את צי המטוסים שלהם, הייתה זו המלחמה היחידה שבה פעל צה"ל כפי הדרכת התורה "הבא להורגך השכם להורגו". פעולה זו הכריעה למעשה את המלחמה וגרמה לנס ההצלה והניצחון המוחלט על אויבי ישראל.

ארץ אבותינו.

בתוך שלושה ימים חזרו לידינו המקומות בהם חיו ופעלו אבותינו, המוכרים לכולם מסיפורי התנ"ך – אל שכם עירו של יוסף הצדיק, חברון עיר האבות, שילה מקום המשכן, קבר רחל אמנו בבית לחם, יריחו ובית אל. כל המקומות האלו נכבשו כמעט ללא כל התנגדות, בנסים ונפלאות.

נבנה ארצנו.

במשך השנים פחדו הממשלות השונות להצהיר בגלוי על זכותנו על ארץ אבותינו מחשש מה יאמרו הגויים. ההתיישבות ביהודה ושומרון נקנתה בייסורים. היישוב הראשון שהוקם בחבלי המולדת ששחררו הוא כפר עציון, על חורבות היישוב שנחרב במלחמת השחרור. בהמשך התחדש היישוב היהודי בחברון, וישובים רבים הוקמו ביהודה ובשומרון, בחבל עזה ובבקעת הירדן – חלקם רק לאחר מאבק עיקש כמו שמונה העליות החוזרות ונשנות של גרעין אלון מורה שפונה וחזר והתיישב עד שפרץ את הדרך לישוב השומרון לאחר מלחמת יום הכיפורים. היום, 50 שנה אחרי, יש יותר מ-400,000 יהודים שבנו את ביתם בלב הארץ, ביהודה ושומרון. ב-228 ערים, יישובים ומאחזים. כן ירבו!

ומה שעוד נשאר.

כבר שנים רבות לא נבנו יישובים חדשים ביהודה ושומרון, והארץ האהובה עוד מצפה לבניה שייגאלו אותה. גם היום – חמישים שנה אחרי - יהודים יכולים להסתובב בבטחה (יחסית) רק בפחות מ-20% משטחי יהודה ושומרון! אנחנו עוד מחכים לחזור לכל המקומות שאותם עזבנו – שכם, יריחו, גוש קטיף, צפון השומרון וכל המקומות בארץ האהובה שלנו – וכמובן לראות את ירושלים של זהב, עיר מלכות ישראל, עיר הקודש והמקדש.

מוגש ע"י אגף ההסברה של תנועת דרך חיים

f | www.derech-chaim.org | 02-5606363
comiori77@gmail.com | לקבלת העלון:

